

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მედიკინიკის სახლში, № 43
კანტორა რედაქციისა: მედიკინიკის სტამბაში, ბანკის ქუჩაზე.

ხელის-მოწერა: მიიღება კანტორაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: Въ Типографіи. Въ редакціи газ. „Дროზა“.

გაზეთის ფასი: მთელს წლით — 8 მან., ნახევარ წლისა — 4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის — 3 მან., ერთის თვისა — 1 მან.

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს, ქართულს, შასი განცხადებას და სხვადასხვა კით ასოზე — 1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე — 8 კაპ., ჩვეულებრივის ციფროთი — 5 კაპ., პატრა — 4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბუქდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბუქველ სტატია ავტორსარ დაუბრუნდება.

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაურათი

უმოკრძილესად ვითხოვთ იმ ჩვენს აგენტებს, რომელთაც რედაქციასთან თავიანთ ხელის-მოწერების ანგარიში ჯერ კიდევ გასწორებული არა აქვთ, რაც უმიქლება მალე გარდასწორდნენ ანგარიში და ხელდასმული გაზეთისა გამოგზავნონ რედაქციაში.

ტელეგრაფები

ს. პეტერბურგში, მომქედლი არმიის სარდალისაგან, შემდეგ ტელეგრაფმა მისწვლიათ:
გორნი-სტუდენი, 8 აგვისტოს. რადგან ხანკიოისკის გასაქალზე იერეშის მოსვლით, 4-ს აგვისტოს, სულევიან-ფაშამ ვერაფერი გატანა, ამბობენ უნდოდ ბალკანის დანარჩენ გასაქალზე დაეცესო, მაგრამ ჯერ ჯერობით არაფერი ისმის.

ფელტონი

თვლისიდა მორის უაფდისკან.

თუმცა მე ჩვეულებრივ ვიყავ ყოველ ზაფხულობით ქალაქიდან სოფლად გასვლას, მაგრამ მასაქეთ, რაც სამსახურის კაცი გავხდი მოვაკლდი ამ ბედნიერებას. ბოლოს მაინც გულმა ვეღარ მომიტოპნა და სამის დღით გავემგზავრე ბორის უეზდისკენ.
არც ერთ სხვა შემთხვევაში კაცი ისე არ არის დამოკიდებული უცნობ პირებზედ, როგორც მაშინ, როდესაც ის მოგზაურობს რკინის გზით ან გემით. რაკი კაცი ჩაჯდება ვაგონში ის აღარ ეკუთვნის თავის თავს, არამედ სრულიად ექვემდებარება რკინის გზის ადმინისტრაციას. ასე გასინჯეთ თვით დამცველობის გრძობაც კი ეკარგება კაცს რომლის ძალითაც მას შეეძლო მიედო რამ საშუალება განსაცდელისა დროს ამ მოსაზრებათა გამო მე აღარ ვფიქრობდი

ორის აზვები

აზიის ბრძოლის ველიდან
რუსულს გაზეთს „Голос“-ში დაბეჭდილია კორრესპონდენცია მდინარე მერკულკის ბანაკიდან (აფხაზეთში), რომელიდამაც რამდენიმე ადგილი უნდა ამოვიღოთ ჩვენი მკითხველებისათვისაც.
„ჩვენამდი მოვიდა ამბავი რომ ოსმალოს მხამჩირელი გარნიზონი ძრიელ ცუდს, არა სანუეკმო მდგომარეობაში იმყოფებო. იქაურს ხაშმიანს ადგილს საშინელი ცივება ჩვევია ასე, რომ ჯარში მეტის მეტად ვახშირებული არის ცივებაო. ამას თან დაერთო მუცელი და, ეს ორი ავთამყოფობა ერთად, ერთობ აშინებენ ჯარებს და მათს გამძლოლსაო. როგორც დატყვევებულები გვიამბობენ, თუ კი, ომის გამოისობით, აფხაზეთში გამოსული მათრის ჯარი კიდევ დარჩა იმ ადგილებში რამდენიმე ხანი, ან სულ ამოსწყდებიან და ან აქაურობა მალე უნდა მიატოვონ...“
„სურათენ ნუ გამოწყრება განაგრძობენ“

ნობს კორრესპონდენტი, და ნურავის ნუ გაუკვირდება რომ ვსთქვა, რომ ჯარის ნამეტანი ტან-მრთელობით არც ჩვენ ვსარგებლობთ იმდენათ, რამდენათაც ეს სანატრელია. ჩვენი ახალგაზდა ექიმები, თუმც ყოველ გვარ მეცადინეობას ხმარობენ, მაგრამ ჩვენს ჯარში ასს კაცზე 25 მაინც ყოველთვის გვეყავათ. ძარგი წმიდა და მარგებელი საქმელი ყოველთვის საჭიროა, მაგრამ დღეს მაინც აუცილებელს საჭიროებას შეადგენს ჩვენი ჯარებისათვის. მხოლოდ ამ გზით შეიძლება, რომ ჩვენს ჯარშიაც არ გავრცელდეს რამე სახადი და, საზოგადოთ, ავანტყოფების რიცხვიც შემცირდეს. მაგრამ, სამწუხაროთ, ამ მხრით ე. ი. ჩვენი ჯარების სარგებლობაზე და სურსათზედ ერთობ ცოტა ყურადღება მიქცეული: ამ ორი დღის წინეთ ინტენდანსტვოდამ ბრინჯი მოგვივიდა ქაშისათვის, მაგრამ წარმოიდგინეთ, რომ სრულებით დამალი იყო. მქიმა დაამოწმა და რაკი ნახა ბრინჯის უყარგისობა, მისი ნიმუში ქალაქით მიმართვა ატვირთეს.

რობდი ჩემ თავზედ და მხოლოდ ვათვარიელებდი ჩემს თანამემგზავრებს, რომე-ლიც მომეტებულად ომებზედ ლაპარაკობდნენ. იმათ შორის იჯდა ერთი გლეხკაცი, რომელიც მათ ლაპარაკში არაფერს მოწაწილეობას არ იღებდა. მიმზვიდელი სახე მისი იყო გაყვითლებული და დაფიქრებული. მე მოვეგონა — ალბათ ჯარში იმის ნათესავი მოუკლავთ ვინმე და ამისთვის არის დაღონებული მეთქი. მსურდა რა გამეგო მიზეზი იმის მწუხარებისა ვკითხე:
— შენ ქალაქიდან ხომ არ მოდინარ?
— დიახ, — მითხრა იმან ამოოხერით — რათა ხარ აგრე დაფიქრებული; უბედურება რამ ხომ არა შეგემთხვარა თიფლისში?
— მჰ! — სათქმელათაც მცხნელება, — მითხრა გლეხმა და გაჩუმდა. მაგრამ რადგანაც მე აღარ მოვეხსენ, იმან განაგრძელა: „აქ რა უბედურება შემემთხვა მე ქალაქში.“

მე წავილე ქალაქში რამდენიმე კოდი პური გასასყიდათ, რომ იმ დღეულებით მომეშორებინა სხვა-და-სხვა ვალეები, რომლებიც ბევრი აწევს ჩვენს გლეხკაცს კისერზედ. ძარვა გადავიხადე ვალეები!. როგორც კი გავილე პური, მაშინვე მოვიდნენ ჩემთან ვიღაც სამი კინტო, გამიხმეს მარტო და მაჩვენეს დიდი კინტოური ვერცხლის ქამარი ხელსახოცში გამოკრული და დამიფასეს ოც მანეთათ; მაშინ როდესაც ის ქამარი ჩემი აზრით ხუთ თუმანზედ მეტად ეღირებოდა. მეც სიხარულით მივეცი ოცი მანეთი. მე სინამ სტანციასზე არ გამოვედი ის ხელსახოცი არ გამიხსნია, რადგან ვფიქრობდი, რომ ის ქამარი მოპარული უნდა ყოფილიყო. როდესაც გამოველ სტანციასზე გავხსენ ხელსახოცი და ისეთი სახანავი შენმა მტრმა ნახოს, რაც მე ხელსახოცში ვნახე! ჩემგნით ნახული ქამარს მაგიერი ხელსახოცში ეყარა რკინისა და მუშის ნამტკრევეები და ქვეები. ბევრი თავში ქვა ვიყ, მაგრამ ვეღარც ის კი-ვ

რაადის უფროსს. „ჩვენს ატრიადს თან-და-თან ემატება ჯარები. ილორის ატრიადს, რომელიც დაბანაკებულია, ოთხი ვერსით მ. ჩამიჩრეხე, სწორეთ იმ ადგილას, სადაც ზღვას მდინ. ზალიგზი ერთვის, ამ დღეებში მოუვიდა ცხრა გირვანქიანი ზარბაზნები. ამათ, მოხელისათანავე, აენგეს ერთს მსმალოს ჯავშნიან გემს და იძულებული გახადეს, რომ ცოტა მოშორებით ჩაეგდო ღუზა.“

— ამ გაზეთისავე ზუგდიდელი კორრესპონდენტი აი რას იწერება იმ ჩხუბზე (18 მაისს), რომლის მსხვერპლთაც თ. ს. დ. მიქელაძე შეიქნა: 18-ს მას, ნაშუადღევს ორი საათი იქნეცოდა, ატრიადის უფროსს, რომელიც ს. პატარაში იყო დაბანაკებული, მოსდის ამბავი, რომ აფხაზების აუარებელი ჯარი მდ. პოდორის მარცხენა მხარეზე გადმოდისო. ამ გზის მოსასობლად, თავ. ს. მიქელაძის ხელ-ქვეით, გაზოგზაენილნი იყვნენ ერთი ნაწილი მეთაისის დრუჟინისა და რამდენიმე კაცი კზაკები. მისვლისათანავე თ. მიქელაძემ, უკვეთ არ შეიძლება ისე ასარულა თავისი უფროსის მოწოდებით: საშინლათ დამარცხებული აფხაზები, გაიქცნენ; დარჩენილს ნაევებს და ბარკასებს, რომლითაც ისინი წყალზე გადმოსულიყვნენ თ. მიქელაძის ბრძანებით, ცეცხლი წაუკიდეს და დასწვეს.

ტოტი ვიპოვნე და ვეღარც საქმეს ვუშველე. უბედურ კაცს ქვა აღმართში მოეწვეაო“ რომ იტყვიან, სწორედ მე მომივიდა. რამდენად კაცი მე მნახეს იმ წყეულებმა კინტოებმა რომ მომატყუეს.

ამას მელაპარაკებოდა გლეხი კაცი რომ კონდუხტორი შემოვიდა და დაიძახა, რომ ბორში ვინც მიდინართ ბილეთები მამეციტო. მივეცი ბილეთი და ცოტა ხანს უკან ბორის სტანციასთან მივიდა მატარებელი.

იმავე ღამეს ბორის სტანციიდან ფაეტონით გავედი ხიდისაგან. იმ ღამეს გარეთ დავაგებინე ლოგინი. მშვენიერი გრილი ღამე იყო. ახალი მთვარე დასცურაობდა მოწმენდილ ცაზედ და მოკამკაშე ვარსკვლავნი უნვათ აბნევენენ თავიანთ სხივებს დედამიწაზედ. შველგან დუმილი და სიჩუმე სუფევდა, მხოლოდ მინდვრიდან მომავალი ურმების ჭრიალი და მათზედ მჯდომი მეთრამეების ტკბილი ღიღინი არღვევდა მყუდროებას. იპათი ტკბილი ღიღინი უნებურად მა-

„ამის შემდეგ თ. მიქელაძე იძულებული იყო ღამე იქ გაეთია, თუმცა ხედავდა, რომ რამ შემთხვევა ჰქონოდათ, სათითაოთ მის ჯარის კაცებს თითო პატრონის მეტი აღარ დარჩენოდა. შეცრად, ღამის სამი საათი იქნებოდა, ტყვიამ აფხაზების აუარებელი ჯარი გამოჩნდა, რომელთაც ისარგებლეს სიბნელით და საშინელოს ხმაურობით თავს დაეცნენ მიქელაძის ბანაკს. მიქელაძის დრუჟინა, თუმც სრულებით არ ელოდა ამას, მაგრამ მაინც ძრიელ გაბედულად და ყოჩაღათ დახვდნენ მტერს. სამწუხაროდ პატრონების ნაკლებობამ ჩააჩუმა ჩვენებურების თოფები. ამ დროს მიქელაძე ტყვიით იყო დაჭრილი მარცხენა გვერდში. მას თითქოს მუხლები ეკეცებოდა, მაგრამ, რაც ღონე ჰქონდა, კიდევ მოიკრიფა და ერთი საშინელის ხმით შესძახა თავის დრუჟინას: „ნუ შეშინდებით, ყმაწვილებო! ხმლებია მიდიხო! და თავათაც შევარდა მტრის ზედ უფულ რაზმში. თუმც სისხლიდამ იტლებოდა, მაგრამ გაშმაგებულ მტერთან მაინც თავისი სიმამაცე გამოიჩინა: ექვსჯელ მამაკედინებელად დასცალა თავისი რევოლვერი მაგრამ ამ დროს სამმა მტრის ტყვიამ იმასაც იქვე ბოლო მოუღეს.“

თ. ს. დ. მიქელაძეს, ეს პირველად არ არის, რომ მსმალებთან რუსეთის ომში მიუღია მონაწილეობა. მაგ. 1853 წ. 19 ნოემბერს ბაშკადე-კლართან ომში ყოფილა; 1854 წ. 24 ივლისს—მითურუქ-ღარასთან, რომლის შემდეგაც ის აფიცრის ჩინით დაუჯილდოებიათ; 1855

გონებდა ერთი დაუბეჭდავი პოემიდგან შემდეგ სტრიქონებს:

მს ღმერთო! ეს რა ტკბილი ხმებია, მინც იცის ვისი ნათქვამებია. ამ სიმღერების გაგონებაზედ ბული ხან ღიზნობს და ხან ღონდება, ხალხისა ვაება და სიხარული ამა ხმებშია მთლად ინახება.

მეორე დღეს გამოვიკითხე მოსაელის ვითარება და პურის მოსავალი ყოველამ ერთ ხმად აქეს. შრწყავ მიწებში დათესილი სიმინდი კი ისე მოუწვამს გვალვას, რომ ეხლავე სჭრან და საქონლისათვის საჭმელად ინახვენ.

წრეულს მე ვგონებ პური ძვირი უნდა იყოს, რადგანაც სიმინდის მოუსვლელობის გამო გლეხები პურს თვითონ მოიხმარებენ და გასასყიდი ბევრი არა დარჩებათრა. ამას გარდა ამბობენ, რომ მთაში (ოსებში) წრეულს ყველაფერი მოსცდოდა და კარგი საქმე იქნება, რომ მართლმა თავის თავი და მთის ხალხი შეიოკოსო.

წ. შარსთან ყოფილა, 1859 წელს მუნიციპალიტეტში მიუღია ძრიელი მამაცი მონაწილეობა, რომლის გულისათვისაც ის მეოთხე ხარისხის წმ. ბიორგის ჯვარით და ოქროს ხმლით, ზედ წარწერით: „მამაციობისათვის“, დააჯილდოეს. 1861, 1862 და 1863 წწ. თ. ს. მიქელაძეს მიუღია მონაწილეობა აღმოსავლეთის ძაქვაზიის დაპყრობაში.

საქართველო დღიური

* * 16 აგვისტოს, ჩაუყვანით პეტერბურგში იმ დიდოულებს ოთხასი ოჯახი, რომელთაც ამაწინეთ არეულება მოახთინეს და რომელთაც რუსის მართებლობამ სასჯელათ მოლონეკის, მოლოგოდის და ნოვეგოროდისკის გუბერნიებში დაუნიშნათ საცხოვრებელი ადგილი.— ამ გუბერნიებში იმისთანა ჰავა არის, რომ სამხრეთის მცხოვრებ ხალხს იმისი ატანაარ შეუძლია, მაგრამ მართებლობამ მაინც ეს გუბერნიები ამო არჩია მათთვის— ასე სწერია, მათ გარდასახლების შესახებ, ბრძანებაში.— ნიკოლაევსკის რეინის გზის ეოკზალიდამ ისინი ქალაქის საპყრობილეში წაუყვანათ, საიდანაც მალე დანიშნულ გუბერნიებში დაარიგებნო. მათი მამაცური და გაბედული სახის მეტყველება და ტანს ჩაცმულობა, უნებლიეთ, იპყრობდა ქუჩებზე მოსიარულე

მოს აგვისტოს ბორში დევსწარ ქართულ წარმოდგენას. წარმოდგენის „ხათაბალა“ ზაბ. სუნდუკიანცისა. პროვინციელებს რასაკვირველია არ მოეთხოვებათ, რომ ისე წარმოდგინონ ეს კომედია, როგორც ქალაქში, რადგანაც სცენის მოწყობილობა ამის ნებას არ აძლევთ მათ. მაგრამ ბევრი ისეთი ნაკლებეანება შევნიშნე მოთამაშეებს, რომ იმათ სცენის მოწყობილობა ვერ გაასწორდება. მაგ. როლების მტკნარი უცოდინარობა და თავ-თავის დროზედ შეუსვლელ-გამოუსვლელობა, ერთი სიტყვით ნამდვილი არეულ-დარეულობა. მე ყველა მოთამაშეების თამაშობას ცალ-ცალკე არ ვაფრჩხევ. მიტყვი მხოლოდ, რომ მოთამაშეთა შორის განსაკუთრებითი ყურადღება პუბლიკისა ნატალია ვაბუნიამ მიიქცია. ეს ქალი მართლა რომ ნიჭიერად თამაშობს და ერთი ათად უფრო უკეთესად ითამაშებს, თუ რომ სხვა მოთამაშე პირნიც, ბევრად თუ ცოტად, კარგები შეხედებიან.

სოხიკო

ხალხის ყურადღებას.—ქუჩები ხალხით გაიტენა, რომ შეეხებინათ ძავეკაზიის მთიულეებისათვის.— „მოსკოვის უწყებების“ პატრახანელი კორრესპონდენტი, რომელსაც ეს გადმოსახლებული დიდოელები უნახავს, ამბობს: „საკვირველია, რომ ამ გადმოსახლებულთა შორის ახალგაზდები ძიელ ცოტანი არიან.— მართმა ამათგანმა, როგორც იყო დიდის წვალებით ამიხსნა, რომ არეულობის მიზეზი—თუშებთან მათი საერთო საბალახოები ყოფილა“...

* * * მუთისილამ გვწერს, რომ იქეს რამდენიმე ღლეა, ღლე გამოშვებით წვიმსო.

* * * სამშაბათს, 9 აგვისტოს, თითქმის მთელი ღლე, ქალაქშიაც წვიმდა.—საზოგადოთ ეს სამი ღლეა ქალაქში გრილა, რასაც ქალაქის მცხოვრებლები არაირიან ამდროს მიჩვეულნი.

* * * 5-ს აგვისტოს ძალაქილამ მათაისისაკენ მიმავალი მგზავრი, რკინის გზით, შემდეგს შემთხვევას აგვიწერს: „შვირილის სტანციას გაცილებული ვიყავით, უეცრად ყმაწვილის ყვირილი მოგვესმა.—თურმე ამ საბრალო ყმაწვილს ლოკომოტივი მოხვედრია და რელსების შუა მოუშფყვედევია. უცბათ შეაჩერეს ლოკომოტივი და გამოიყვანეს ყმაწვილი, რომელსაც თავი ჰქონდა გატეხილი. მაშინსტი ამბობს, რომ ყმაწვილი მუნჯი იყო უთუოთაო, რადგან ბერი ვუყვირეთ, მაგრამ ვერაფერი გაგვანეთო.“

შეტყელოა, თუ თავი ჰქონდა გატეხილი, ტენი შეერყეოდა და მუნჯიც რომ არ ჰყოფილიყო, ამის შემდეგ, მაინც „დამუნჯდებოდა.“

* * * ახალციხილამ გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი:

დიდის სეტყვისა და წვიმისაგან მოვარდა უშველებელი ღვარი, სომხების არხიერის აზნოს მხრიდან და ჩამოეშო ვიწრო ხევში. ამ ხევის ორივე მხრიდან, შენობები დასძალა ღვარმა და, გარდა ამისა, სამხრეთის მხარისკენ 16-ს მაღაზიას გამოუთხარა ძირი და დაამხო პირქვე. ამ დამხობისათანავე ერთს იმ მაღაზიებთაგანში გაჩნდა ცეცხლი; ერთი მხრიდან იწოდა ეს მაღაზია და მეორის მხრიდან წყალს მიჰქონდა მათი საქონელი. ეს კიდე არაფერი. სამი კაციც იმსხვერპლა, რომელნიც მაღაზიებს ქვეშ მოემწყვრიენ და ბევრნი სხვებიც დაჟეჟილები არიან, რომლებთაც სიცოცხლეს უძნელებენ:

ამ დღესვე და იმავე საათსა ურჩების უბანშიაც ჩავარდა ღვარი და სათითავეთ ყველას სახლები აუშნო წყალმა,

ასე, რომ დღესაც ვერ დაუტლიათ გავსებული ტალახით სახლები; ერთი ურჩის ახალ გაზდა ქალიც შიგ სახლში იპოვნეს ღვარიდან დამხრჩვალი. ძლიერ გლახა მდგომარეობაში ჩავარდნენ მაღაზიების პატრონები; ურჩებს კი იმდენათ არ უჭირსთ-რა.

* * * ზორილამ გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი: ამთვის 2-ს ზორის როტონდში დაჭრილთა და საქალბო უფასო შეილის სასარგებლოთ წარმოდგინეს ქართული კომედია, „ხათაბალა“ და ერთი რუსული ვოდვეილი. უკანასკნელი ბილეფის ფასი იყო ერთი მანეთი, მაგრამ მაინც იმდენი ბილეფი გაყიდულა, რომ ხარჯიანათ ხუთმეტი თუმანი შეგროვებულა. (ხარჯს ამბობენ 25 მანეთისას.) საზოგადოთ წარმოდგენა გვარიანი უნდა ჰყოფილიყო, მაგრამ განსაკუთრებული ყურადღება, როგორც რეპეტიციილამ სჩანდა, უნდა მიექცია ნატალია გაბუნიას ქალს, რომელიც სწორეთ მშვენიერათ, უნაკლოლოთ ასრულებდა თავის როლს ამბობდნენ კიდე უნდა ჰყოფილიყო მეორე წარმოდგენაც ამ დღეებში, მაგრამ ეტყობა ცუდ ამინდებს, წვიმებს მოუშლია.

„დროების“ კორრესპონდენცია

მკრიპრი 3 აგვისტოს. შარშან ამ დროს, თუ გახსოვთ, ერთი ჩვენი შეწუხების ანბავი დამიბეჭდეთ თქვენს გაზეთში—მკრიპრის შოსეს გზისთ თაობაზე. ამ ამბის გამოაშკარებამ ააწმარუნა ჩვენი ნაზირატელი. მოგეცათ დღეგძელობა, ბატონო რედაქტორო, როგორც ძროხას ბაწარი წახსნა თავზე, ისრე წაგვეხსნა ტანჯვა ჩვენი ნაზირატელისაგან: მას აქეთ გვარიანი მოსვენებული ცხოვრება გვექონდა ამ ომიანობის გამოცხადებამდის და მერმეც.

რაგი და წესი ნუ მოგაკლდესთ, ბატონო, რიგიანი მუშაობაც გვექონდა ჩვენ გლახობას პრავიანტის გადატან-გადმოტანით, სანამ ჩვენი თავად აზნაურობა, პრისტავი და მამასახლისები არ აიღებდნენ ამ ხელობას. ამათ, რომ მოესპოთ ჩვენთვის ეს ხელობა, სამი აბაზი ექვს შაურათ გახადეს და ამ ბოლოს, ერთი ქუთათური ვაჭარის წყალობით, აბაზათაც აღარ არის. მაგრამ ამან თქვენი ჭირი წაიღოს. ამაზე უფრო ჩვენთვის შესაწუხებელი ამბავიც გახლავთ: ეს ნაპოდრიაჩიკევი კაცები დარჩნენ უსაქმოთ, ომში წასვლა, ჩემი არ იყვის, თურმე ეშინიანთ და სალხში თუ დაგვახელეს სიქას გვართმევენ, თითქო ქუთათური ვაჭრის ჯავრი ჩვენზედ უნდა ამოიღონ: ჩასცეცხვლენ წითელ ღვინოს და, რუსული ბარაბანივით, გვიბრაგუნებ

ზურგზე, თუ შეეხდით; სიღრის ვაჭრებზედ თვის, ყურსაც ატეხა ვაჭრებზედ, რადგან ჩვენმა ნეტარ ხსენებულმა ბატონებმა შეგვაჩვიეს, მარა ეხლა კეტი და ხანჯალიც იხმარეს: ამას წინეთ, პირველ ამთვის, ერთს ჩემს მეზობელს მოფური—ას წაელაპარაკა ვილაც ლეყავამ. ამან დასცა ხანჯალი მოფურისა ვულში და ზურგში თავი ამოაყოფია. ბეაქციეთ კაცი სამტრედიაში პრისტავთან, ეგებ რამე გვაშველოს თქო, მარა მეტი არაა თქვენი მტერი, თავი იმასაც საშველათ ჰქონოდა თურმე: ჩაეცეცხლათ მას და მის მწერალს, აეტეხათ ხსუბი გლახებთან და მედუქნებთან და მრთელ სამტრედიაში „სულ ვაი დედას“ ძახილი იყოო, როგორც გაგზავნილმა კაცმა გვიაშბო.

შხლა იფიქრეთ, რა უბედურებაა ჩვენს თავზე. ბაგელახვენ, მოგვეკვლენ, საჩივარის არდგისაც ვეღარ ვმოულობთ, რადგან, სხვაზე აღრე უწესოებაში აღგილობრივი ჩვენი, წესიერების დამცველები სჩასდიან...

მღვზი სიმონა ჩანჩალაძე

წერილი

კელაქიისაგან. იმ შენიშვნის შესახებ, რომელიც „დროების“ მე 109 ნომერში იყო დაბეჭდილი და რომელსაც თელავის „მაღალი საზოგადოება“ ასე აუღელეებია, ჩვენ ამ ნომერში ჯერ-ჯერობით, ორს თავის მართლებას ვაძლევეთ ალაგს. შემთხვევა გვაქვს აქვე გამოვაცხადოთ, რომ ის ხსებული შენიშვნა ჩვენ არც უ. ს. წერეთლისაგან და არც უ. ს. მაყაშვილისაგან არ მიგვიღია.

I
შუალო რექტატორო!

თქვენის გაზეთის მე № 109-ს „დღიურში“, სხვათა შორის, არის თელავიდან გამოგზავნილი შენიშვნა ესრეთ წოდებულ „მაღალს საზოგადოებაზე“. ამ შენიშვნაზედ გთხოვთ უფ. რედაქტორო, ორიოდ სიტყვის თქმა მიბოძოთ.

საქმე აი რაშიდ იყო: მართალია ახალგაზდებს, იქაურ წმ. ნინოს ზავედენიის ერთი ღარიბი ქალის სასარგელოთ, ქართული წარმოდგენის გამართვა სურდათ, მაგრამ ეს განზრახვა დაბრკოლდა მით, რომ ერთს ყმაწვილ ქალს, რომელსაც უნდა მიეღო წარმოდგენაში მონაწილეობა, ეკითხა თავის ნათესავისთ. დ.ჯ.—ისთვის მიეღო ამ წარმოდგენაში მონაწილეობა, თუ არა. ამ უკანასკნელს დაეშალა, რომლის საფუძვლათ, სხვა და სხვა მიზეზებთა შორის, რომლებს დაწერილებით მოხსენებას მე აქ შესაძლებლათ ვერ ვხედავ, გამოეთქვა: „მომქმედ პი-

რეზმი ურევიან ორიოდ იმისთანა პირნი, რომლებთანაც გარეგან ჩემს მახლობლებზე არ ურჩევდ; მით უმეტეს, რომ თვით პიესა არის უცნაურა.

რა შეიტყვეს ეს ჰაზრი სხვის დედებმაც, — იმათაც არ მისცეს თავიანთ ქალებს წარმოდგენაში მონაწილეობის მიღების ნება და აი, ამ მიზეზით ეს კეთილი განზრახვა შემდგარია.

შნდა ესთქვა — შენიშვნის პირველ განყოფილებაში ისეთი შეუსაბამო ჰაზრი იყო, რომელმაც ადელა სრულიად ჩვენი სასოგადოება და უმეტეს ამ საზოგადოების მდებარეობით სქესი, რომლებიც დიდის უყმაყოფილო სახით არიან ჩემზედ მით უმეტეს, რომ იმ წარმოდგენის მოთავე პირი ავრცელებს ჩემზედ თელავის საზოგადოებაში ცრუ ხმებს, რომ ვითომც მე ვიყო მომწერი იმ შენიშვნისა (მე კი, იმას უნდა თავისი მუხრი სხვას გარდაღოს). სიმაართლის დასაცველად უმორჩილესად გთხოვთ, უფ, რედაქტორო, ამ წერილს მისცეთ ადგილი თქვენს პატივცემულს „დროების“ ფურცელზე თქვენგანვე დაეძინეთ ორიოდ სიტყვისა:

ჩემგან წარმოგვგზავნათ შენიშვნა იგი, მოხსენებულის „დროების“ № 109-ში, თუ არა?

სოლომონ წერეთელი.

მ. თელავი. 5 აგვისტოს.

II

მე № 109 დაბეჭდილმა შენიშვნამ, თქვენს პატივცემულ გაზეთში, ეგრეთ წოდებულს თელავის „მარალ საზოგადოებაზე“ ისეთი დღევა მოახდინა ჩვენ ქალაქში, რომ გარდაამეტა იმ შოფოთას, რომელიც მოხდა შენიშვნაში მოყვანილ პირის კორიკანობით. თვითონ ეს პირი ისეთ მდ-

გომარეობაში არის ჩავარდნილი, რომ არ იცის რა ქნას ხან ერთს დააბრალებს და ხან მეორეს შენიშვნის დაბეჭდინებას. უკანასკნელ დღეებში ჩემზე აიღო ეჭვი და მიპირებს ოცდა ოთხ საათის განმავლობაში დამხვრიტოს. ბოხოვთ, მამანიკოთ სიცოცხლე მით, რომ გამაცხადოთ თქვენს გაზეთში — მიმიღია მე რომელიმე მონაწილეობა ხსენებულ შენიშვნის დაბეჭდვაში თუ არა, თორემ ხომ იცით, როგორც მე, ისე თქვენც ოცდა ოთხ საათში, სამხედრო კანონის ძალით!...

ს. მაყაფი.

თელავი. 5 მარამობისთვე

განცხადებანი

თვილისის ძალაქის გაგზომვა

ამით აცხადებს საყოველთაოთ, რომ 19 ამ აგვისტოს, იმისივე თანდასწრებით, დანიშნულია ვაკრობა ქალაქის მიწაზე, რომელსაც უჭირავს 182,82 ოთხ-კუთხი ადგილი და არის ქალაქის 2 განყოფილების 11 უჩასტკაში, ანდრეევსკის ქუჩაზე — მოვაჭრეები ვალდებულნი არიან წარმოადგინონ კანონიერი გირაოები.

ჰსურთ აიყვანონ ყმაფილები

რომელნიც უნდა იყენენ სასწავლებელი დაბალი კლასებისთვის მოსამზადებლად: აგრეთვე შეუძლიათ ასრულონ კანტორჩიკობა როგორაც იყოს კანტორა, მამულის გაგეობა. იკითხეთ ვნფიანჯიანცის წიგნის მალაზიაში, დიდი პოლიციის ქვეშ.

მიიცემა ძირით სახლში პოლიციის იერუსალიმსკისა, მერხაზე, ყოველის კუთვნილებით. სულ რაღაც წლები, მოგის ქუჩაზე, ექვს ოთახიანი, დანარჩენი სამი იქვე ეზოში; თითოეულ ამ ფლიგელში სამ-სამი ოთახია.

ქილილა და მანა,

თარგმნილი სპარსულიდან ქართულ ენაზედ მეფე მახტანისაგან და გალექსილი საბა სულხან ორბელიანისაგან. სრულით არის დაწერილი და ყდაში ჩასმული. შასის გაგება შეიძლება მელიქიშვილის სტამბაში.

„კეკეთი“

სარძეო სარდაფს „კეკეთში“, ყოველ დღე ისუიდება: კარაქი, ნაღები, მეტანა, ტვორი, ყველი, უღუღარი და ადუღებულნი რძე და მაწონი.

ამ ზატხულს მსურველთ პოჯორშიაც შეუძლიანთ მოითხოვონ ყველაფერი ის, რაც აქ, ქალაქის სარდაფში, ისუიდება, მხოლოდ საჭიროა, რომ დაჩნიკებმა წინ და წინ გამოუცხადონ სარძეო სარდაფს თავის სურვილი, რომ დანიშნულ ღრას სახლზე მიუვიდესთ.

სარძეო სარდაფი „კეკეთი“ იმყოფება: სასახლის ქუჩაზე, მუხეუმის პირდაპირ, შაბურაგის სახლებში, სადაც უწინ ივანოვის ბიბლიოთეკა იყო.

სრული კანონი მახტანგ მეფისა, ბიორგი მეფისა, ძათალიკოზისა, აღბულასი-ბერძმული, სომხური და ურჩული (მოსესი). ლურჯ ქალღმრთელ დაწერილი, სუფთათ, და ყდაში არის შეკრული.

შასის გაგება შეიძლება მელიქიშვილის სტამბაში.

Table with multiple columns: რკ. ვზა., დილა., საღამ., II კ., III კ., ტელავრაფი, მ. კაპ., ბირჰა, მან. კაპ., მაზანდა, მან. კაპ. Rows include various items like 'თვილისი', 'მცხეთა', 'ბორი', 'საშური', 'სურამი', 'შვირილი', 'რიონი', 'სამტრედია', 'აჭ-სენაკი', 'შოთი', 'ახ.-სენაკი', 'შოთი', 'ახ.-სენაკი', 'სამტრედია', 'რიონი', 'შვირილი', 'სურამი', 'საშური', 'ბორი', 'მცხეთა', 'თვილისი'.